

Годишенъ абонаментъ
4 лева.

ОБЯВЛЕНИЯ и РЕКЛАМИ
по споразумѣніе.
брой 5 ст.
ржчна продажба.

НИШАВА

Седмиченъ в-къ

Редакторъ – Стопанинъ: М. Хаджиевъ.

Всичко що се отнася до в-ка:
ръкописи, писма, пари и пр.
да се адресиратъ до редакция
въ „НИШАВА“ – Царибродъ.

За членъ допуска се изложи

Ръководи не се връща

Издадени писма не се връщатъ

Малка историйка На царибродската Непълна Смѣсена Гимназия.

1880/81 – 1914/15 год.

Сегашната непълна смѣсена гимназия въ гр. Царибродъ е прѣминалла прѣзъ три важни момента на свое то развитие – 1880/81, 1890/91 и 1914/15 учебни години.

Прѣзъ есенята, въ 1880 година, когато днешниятъ градъ е ималъ видъ на село и е броилъ само около 74 семейства, по инициативата на покойния свещеникъ Петър Шишковъ и директора – пиротчанинъ Симеонъ Христовъ, билъ учителъ до прѣди 3–4 години на една отъ Соф. девически гимназии, така наречената Бѣлоградчикска учителска семинария се прѣмѣсти за такава въ Царибродъ. Учениците отъ тази семинария, на чело съ директора С. Христовъ и на брой около 80 души, минаващи отъ къмъ Пиротъ, като рота войници, съ пѣсни и просвѣтни манифестации ентусиазирали и мнозина пиротчани, които въ едно съ тѣхъ се задигатъ и се заселватъ на постоянно място живеели тукъ.

Идването на тия юноши за прѣво врѣме поставило въ очуване живущия и сега тогавашенъ кметъ Кола Стояновъ; едно защото той не се е надѣвалъ за тия гости и друго: не е имало ни специално пригответо сдание за школини отъ този родъ, нито пъкъ каквото и да е друго за врѣменното имъ разквартиране. По-първѣтъ, обаче, граждане нѣмали врѣме за мѣдруване, а тутакси разпрѣдѣлятъ ролите помежду се: покойниятъ свещен-

никъ Тодоръ п. Анастасовъ прѣдлага съобществъ си домъ на учениците, а други се зазематъ съ постройката на сданието за държавенъ пансионъ – сегашното такова на непълната смѣсена гимназия.

Тогавашния видъ на сданието е изцѣло заизленъ и днесъ, съ изключение оградата на двора му и чешата, съ петъ класни стаи и двѣ по-малки – учителска стая, съ кабинетнитѣ сбирки въ нея, и дирекция. Въ послѣдното това сдание се е извръшвало домакинство то на пансиона и тамъ е квартирувалъ тогавашниятъ първъ директоръ Симеонъ Христовъ (отъ 1880/81 до 1883/84 год. включително), отъ която дата-поради лични ежби между персонала и директора – мѣстото на последний се заема отъ Иванъ Филиповъ 84/85 год., а държавния пансионъ се закрива въ 1885/86 година.

Първите учители въ пансиона сѫ били: Ст. Ивановъ, Георги Дерманчевъ, Г. Чолаковъ, Гр. Грегоровъ (чехъ), Пунденъ и директоръ С. Христовъ. При директорството на Ив. Филиповъ сѫ се прибавили: Л. Деяновъ и П. Жбевъ.

Въ 1890/91 год., до което врѣме сѫ съществували само 1 и 2 класове, се открива и 3 класъ, при директорството на Дончо Паунинъ, който почина като такъвъ на Годечката прогимназия въ края на 1914/15 учебна г. Напрѣдъка и развитието

на учебното дѣло въ такива провинциални краища знае се, се дължи до голѣма степень на инициативата на самия директоръ.

И наистина, както що за главенъ инициаторъ по откриване на държавния пансионъ тукъ може да се смята директора му Симеонъ Христовъ, прѣзъ първиятъ периодъ на историята на това училище, така и прѣзъ вториятъ такъвъ. Дончо Паунинъ е инициаторъ по откриване и 3-й класъ. Понеже не е имало достатъчно ученици за този класъ, а само трима, той пише въ писмото си – което е запазено и сега – до башата на сегашниятъ директоръ на непълната гимназия и така:

„Дѣло попе, момчето си ще изпратишъ тукъ, за да откриемъ и 3-й класъ, или иначе да не се вѣствашъ изъ Царибродъ. Съ нашата стока не желаемъ да се гордѣ Берковица“

И тъй, при наличността само на тия ученици: Ангеловъ Илия, Алексовъ Георги, Димитровъ Рангелъ и пристигнали отъ Берковица Георги п. Николовъ, се прибави и 3-й класъ – училището, наименовано Царибродско 3-о класно народно училище, а по-подиръ прогимназия, просъществува въ този видъ до 1-й септември 1914 г.

Въ края на учебната 1913/14 г. въ годинището отчетъ на директора на сегашната непълна гимназия се изтъкна прѣдъ гражданинъ належащата нужда отъ повдигане крачка напрѣдъ на учебното дѣло въ този край близъкъ до съсѣди, които именно чрезъ учебно-възпитателни тия институти се мъжатъ да реализиратъ идеята не само за своето

национално обидение, а и за заграбване чуждото, за прѣтопване чисто българско население въ Сръбско „върлу“. Подвзе се тази идея на часа отъ цѣлото граждансество и само слѣдъ нѣколко дена, национарената за тази цѣль комисия отъ: директора на училището Георги п. Николовъ, Архиерейски намѣсникъ Свещеникъ Арахангелъ и Стаменовъ, Градски Кметъ Костадинъ Поповъ, Преседателя на училишното настоятелство Ал. А. Връцовски, Народния Прѣстанител Михаилъ Каракаловъ, учителя Хр. З. Караджинъ и Каменъ Колевъ – подкрепена съ материалина гаранция по издръжката на училището, вложена отъ гражданинъ: Петър Симовъ, Георги Миновъ, Дончо Иговъ и Тодоръ Мановъ (бѣрзакъ) – издѣлѣнна отъ Г-на Министъ на Просвѣтата П. Пешевъ откриването и на 1-й гимназиаленъ класъ съ 2 паралелки и училището, отъ 1-й Септември 1914/15 год., се прѣименова въ Царибродска Непълна Смѣсена Гимназия.

Брой 167 на държавния вѣстникъ 26 юли 1914 г. и № 15022, 29-юли на Министерството.

Директорът – инициаторъ на тази промѣна на училище то е Георги п. Николовъ, зауправлявалъ училището отъ 1911/12 учебна година бѣлъ такъвъ 3 години и въ Трънъ.

Учителскиятъ персоналъ, заедно съ директора, се състои отъ 9 учителки и 5 учители; 6 редовни и 8 воловаеми на седмиченъ частъ; 4 души съ пълно више образование; 5 съ по 8 сем. отъ висшето училище въ София; 5-ма съ по 4 и 5 семестра и 3-ма съ срѣдно гимназиално

образование.

Хронологичен редъ на директорите до 1914/15 г.

1. Симеонъ Христовъ,
2. Иванъ Филиповъ
3. Иорданъ Наумовъ,
4. Дончо Паунинъ,
5. Христо Стояновъ,
6. Зосимъ Атанасовъ,
7. Димитъ Екимовъ,
8. Ефимъ Енфанджиевъ,
9. Петър Димитровъ,
10. Панайотъ Мановъ,
11. Д. Лековъ и
12. Георги п. Николовъ.

Промънитъ на училището съставали при подчертнати директори. Постъпили ученици въ началото на т. година 1-й гимн. кл. 76 останали въ края 69 [19 ж. и 50 м.]

ВСИЧКИ КЛАСОВЕ:

Въ началото 293 м. 114 ж. Въ края 260 м. 105 ж

Доведено до така степенъ развитието на училището и като се има предъ видъ, че същиятъ директоръ е направилъ постъпки отъ своя страна за откриване и 2-й гимн. класъ, огледваеки се отъ миналото—дългъ се налага по-нататъкъ, както се забърза, главно на бѫдущите директори и по-първите граждани: да не се спиратъ предъ нищо, но—подпомогнати, разбира се, и отъ държавата—да осъществяватъ единъ день идеята за издигане въ основаване пълна гимназия и въ този пограниченъ край, подъ което просветно—културно звено, да се изразимъ, би могло да се обедини отистина и целия този чисто български

рай—Пиритско, Нишко и Вранско.

Поводъ—за написване горната историйка на училището дало директору самото М-во, което съ окр. № 8306 14/VI т. г. желае да добие обща и пълна прѣстава за нашите пълни и непълни срѣди училища, като ще издаде и специаленъ сборникъ за това.

Тръгнали единъ пътъ напрѣдъ, струва ни се, не тръбва да има връщане, още повече затуй, че ако единъ отъ родителите изгубватъ интереса си къмъ учебното дѣло, защото отеглятъ дѣцата си за да ги пратятъ другадѣ, други родители съ принудени да ги оставятъ тукъ. И—ако въ другите кон да било отрасли: занятия, търговията и пр. могатъ да се очакватъ по—изгодни условия и обстоятелства за започването имъ—тукъ тона прѣкъсване не може да става.

Тѣзи, които мислятъ противното, нека ни бѫде познолено да се изразимъ, изпадатъ въ положение на ергените, които—мислѣки да се осигурятъ задоволно отъ всѣка страна—най—послѣ оставатъ незадомени и стари ергени. Вашите дѣца завръщатъ, да речемъ, тази година I гим. класъ; тѣ не могатъ да прѣкъснатъ учението си, за да чакатъ 1—2—3 години, до като тукъ се отвори и V класъ, а трѣбва тутакси да постъпятъ другадѣ, защото

една година само закъснѣніе е достатъчно да ги лиши отъ необходимото имъ за прѣзъ живота образование.

Съ други думи, вашето дѣте ако би могло следъ 5 или 10 години отъ днесъ да започне занаятъ, или търговия—обратното: следъ туй врѣме то не може да бѫде вече ученикъ.

Ще рече, интересите на всички родители изискватъ щото отъ тукъ отъ тамъ да се направи всичко възможно, та ей сега, по-диръ нѣколко дена само, да могатъ дѣцата имъ да бѫдатъ записани въ погорни класове. А щомъ това е така, не остава освѣнъ да се бѣрза за вземане мѣрки както за закрѣпване I гим. класъ, тѣй и за отваряне II такъвъ.

Още на 19 II—по покана на директора Георги п. Николовъ—родителите на учениците отъ III прог. и I гимн. класове бѣха събрали въ училището и взеха рѣшеніе по всички тинъвъпроси. Въпросъ по отваряне и на II гимн. класъ, закрѣпването на I, е, щерече, обмисленъ и нареденъ. Остана да се нареди въпросъ съ помѣщение за тии класове, а тѣкъ туй изисква бѣрзо и на врѣме работене.

Отъ послѣдната статистика на гимназията се вижда че за I и II гим. класове за идната година ще има (70 и 60) всичко 130 ученици

най—много съ по 150 лв. щѣ се получи сумата 19,500 за заплата на 6 души учители—трима съ 3480 и трима съ по 3000 лв.—споредъ искането на М-то съ окръжното му прѣдписание № 7531 4/XI 913 г.

Ако ли тия сѫщите ученици се облагатъ съ по 100 лв. ще се яви единъ недостигъ отъ 6440 или 4640 въ тежестъ и на общината.

Въпроса не е тукъ: родителите могатъ да намѣрятъ модусъ за това, а той е другадѣ—потребни сѫщ 4 класни стаи за идущата година откривачето на II. гим. кл. е въ зависимостъ тѣкъ отъ тѣхъ.

Длѣжностъ, слѣдователно, е на по—първите Цариградски граждани: 1) да видятъ какъ стои въпроса съ рѣшенето на родителите по откриване II. гим. класъ прѣзъ февруари мѣсяцъ 1) да се справятъ съ счетоводното одѣление при М-то на профектата съ начинъ на изплащане учителските за плати, 3) да подобрятъ сданието на сегашната неп. гимназия и намѣрятъ друго такова за откриването на II. гим. класъ.

Избирателни

СПИСЪЦИ
по 10 ст. на име
се печататъ въ печатница
та Хаджиевъ—Цариградъ

Георги п. Николовъ.

Гранати и шрапнели.

(Скици и картини отъ бойното поле—
1912/913 год.)

Прѣдначало.

—**—

Въ противовѣтъ на стотици пѣсни За наши подвигъ въ боя Балкански И за сълдатски ми, тѣй чудесни, Подемъ, герйски, дору гигански; Съвѣторгъ отъ сума души поети, Далечъ отъ боя и отъ злинитѣ Му—вътопли стачки—вечъ изгѣти, На мене иде редъ: за бѣдитѣ, За мѫки, бѣдствия и погроми, За страшни напасти и позора, За злить духове, или гноми, Изъ този бой да ви поговоря.

Защото друго е да възпишашъ,
Че Булайръ и Одринъ паднали,
А да не знаешъ и проумѣашъ:
На къви терзанъ сѫ попадали
Тѣзъ хилядъ млади, стари герои,
Подъ къви лишения и страданія
Измирѣха въпуститѣ тѣ усо....

Да си далечъ отъ тѣзъ изпитанъ!
,Не е вечъ врѣме, о заслѣпени,
Двадъести вѣкъ ни сѣкашъ че вика,
Да се възпѣватъ кръвни арени!

Друга възвишена, поб—велика
Ви е задачата—ви я знайте,
Но до прѣстъжностъ сте боязливи,
Може би—смѣло да поругайте

Подобни походи звѣрски, диви:

Въкон подъ име „слава“, „величе“
И подъ „геройска“, „дивна“ защита,
Освѣнъ че святото ви отличе
Отъ звѣра—разумъ—се не зачита,

Се върпятъ, лудешки и несвѣтни
Дѣла—за укоръ, прѣарѣне—мерзки!
Дѣла безъ замисли дори честни
И съпобужденъ напълно звѣрски!
Въко подъ „лаври“, „трофеи“ пѣни,
Безъ цѣль, се кърви проливатъ, лѣять..
За тѣзъ дѣла ли, кърви пролѣни,
Хвалебни пѣсни трѣбва се пѣятъ?“

За тѣзъ нещастъли, надъ сѣмейства
Хиляди тихи се сврѣхлѣти,
За тѣзъ жестокости ли, злодѣйства
Нашъ поети сѫ се разпѣли?...
И за поселища, опустяли,
И за сеидбитѣ и горитѣ,
И за селяка ли—подлудяли—
Си тѣ напъваха тѣй гърдитѣ?....
Ами неправди тѣзи, що бѣха
Подъ връхъ на славата се вгнѣздили,
Ами неизгодитѣ, що търпѣха
Се, по вина на . . . ,—тѣзи идилии,

Годечъ и изборите

На 12 т. м. ще се произведат избори за общ. съвѣтъ въ с. Годечъ. Фактъ е, че резултата на тия избори има прѣдимно локално значение, понеже за общината това е чисто домашна работа, обаче, ние ще си позволимъ и имъ приадемъ и една друга важност.

Годечъ, по мястоположение и центъръ, прѣставява една малка окolia, която колкото и да е наредена въ културно-стопанствено отношение, все пакъ има нужда отъ напрѣдъкъ и разхубавяване.

Отъ съѣдѣнието и прѣживеното до сега минало, Годечъ въ изборно отношение е стоялъ винаги отдалеченъ отъ своите интереси. Той се е поставилъ доста самостоятелно въ изборната си борба и въ резултатъ е давалъ большинство опозиция на управляющите правителства цѣлата Царибродска окolia, които благодарение на това е доведена до положение—просяшка толяга. Сега, когато прѣживѣваме моменти на животъ или смърть и когато не може се надѣваме искаме друго, освѣнъ това, което иска цѣлия български народъ—мирния и спокойенъ стопански животъ, да на ваксаме изгубенитетъ си енергии и бѫдемъ здраво станали за самозащита.

Въ той моментъ непрѣстайно друго на годечани, освѣнъ, въ знакъ на при-

знателность къмъ днешното правителство, което гърѣши исканията на всички опозиции шефове—да се поведе българския народъ на война—съзнавайки своя дългъ правителството, нареджатъ умно всичките държавни интереси щото единъ денъ ще осъщеме въ домовете си радостната вѣсть, че всички българи ще бѫдатъ освободени и обединени бѣзъ да се е похарчило 1 куршумъ и загине 1 нашъ войникъ. Всички Годечки избиратели да се сплотятъ въ една листа и по примѣра на Софийските граждани да избератъ общ. съвѣтъ най-близъкъ до властта, който съ свойте разбириания ще имъ бѫде най полезенъ въ днешните времена, а управляющите ще обѣрнатъ съ умиление погледи си къмъ тѣхъ за съчувствието което му поднасятъ.

Единъ паметенъ денъ.

По случай 2 годишнината отъ геройската смърть за защита на отечеството ни отъ коварните сърби, на 24 м. м. се отслужи панахида за падналите герои отъ 62 и 64 полкове при поста Петърлашъ, около 10 км. далечъ отъ Царибродъ и на самата граница.

При скромно въздигнатото паметническо бѣха се събрали още отъ рани зори цѣлото около население, а въ 8 ч. пристигна цѣлия Драгомански полкъ, колоез-

дачното д-во «Царибродъ», градския кметъ, окол. началникъ, народния прѣстасителъ Каракеевъ, и доста граждани.

Пограничниятъ командиръ г-нъ майоръ Кузмановъ бѣ се погрижилъ за всичко потребно въ случая и бѣ уведомилъ сръбските погранични власти за церемонията, за да не се появятъ не желателенъ инцидентъ. Въ 10 ч. се отсужи панахида, слѣдъ която полковиятъ командиръ г. Полковникъ Златевъ, яхналъ на конъ, държа по случая рѣчъ, която по своето съдѣржание и прочувственостъ бѣ много силна и разплака хората.

Слѣдъ туй се даде обѣдъ на полка и въ с. Петърлашъ, гдѣто подъ звука на венчаната музика се играха цѣлия денъ национални хора.

Той денъ, макаръ и прѣстасителъ и работно време, обаче, за хората въ тая околностъ бѣ единъ истински празникъ, а това показва какъ българина умѣла почита иувѣковечава памѧтта на своите народни служители.

Хроника.

Съ настоящия брой въ Нишава започва IV-та година и се изпраща на всички стари адвокати—платили и не платили, като ги умоляватъ—да се проникнатъ отъ съзнанието, че сѫ

должни да се извѣждатъ, а они, коишо нежелаятъ да го получаватъ—да повърнатъ броя съднага безъ никакви присъди съ следния надписъ «обратно редакцията—Царибродъ».

За общините въ «Нишава» ще се праща даромъ, а за замѣна на което тѣ ще ни услужватъ съ наредъме донасяне новини и бръзо прѣдаване на анонсите имъ въ-ка и повърщане отказаните.

Умоляватъ се всички приятели и страдащи да не се стѣняватъ отъ нищо и на донасятъ съѣдѣния по разни злоупотребления, корупции и пр., отъ когото и да било, за да ги изтѣжатъ прѣдъ обществото и корени излото, ако имъ такава ишика.

Предаването на въ-ка е гарантирано. Цѣлътъ му е да служи за културните поддеми въ обществото, и прѣгледъ на Царибродъ и околните.

Редакцията.

† Екзархъ Иосифъ I.

На 20 минали юни, въ 3 ч. слѣдъ обѣдъ, въ сънодалата палата въ София, се помина родолюбецъ—българинъ И. Блаженство Български Екзархъ Иосифъ I. Тленните останки на блаженнопочившия се сложиха въ специална гробница въ Софийската Катедрална св. «Недѣля» на 25 с мѣсецъ.

Той денъ бѣ трауренъ. Направи се всичко потребно за упокоение, а града бѣ съ черни влагове.

Наподцепнето, което стана на 16 юни въ Цари-

Тѣзи въздишки, волни, стенянъ,
Тѣзи болезни, охкоти, рани
И тѣзи адски мжки, страданъ,
Кои отъ глупи и неразбрани
Идѣха заповѣди изъ боя—
За тѣхъ нещастниците ли сѫщи,
Кои излѣдоха изъ пороя
На тая кръвъ съсъ сили могжщи,
За тѣзи язви, злени, прокаси,
Кои ще дълго ющъ да ни морятъ,
Тѣ ли—въ замѣна вашъ фантазии,
Стихове—трѣбва чакъ да се борятъ?

1 януарий 1914 год.

ПОЗИВИ:

Изъ чужбина.

Македонски сълзи.

О, народъ свободенъ—нѣкога, лещи!
Въбуйниятъ си стремежъ и поринъ и деялъ!
Поздрава отъ лютъ рани ни, грозящи
Носи ли ви днешниятъ вѣкъ, за настъ фаталъ?
Теплите въздишки, що сѫ се извили.
Вижте ги надъ скрѣбни, кървави риданъ!..
Петстотинъ години що сѫ ни тощили,
Носятъ ли ви нашъ мжки и страданъ?
Въздуха, наситенъ съ спари отъ кървята ни,
Съникаква цѣна що турчинътъ не цѣни,

Лъ, о! не мирише ви на: изпоклани, бѣсени, убити, мрѣзви напростири...
Плачове, отправни на къмъ не бето,
Писъци—изъ мирътъ тука ни злобенъ—
Лъ не покъртиха толко зъ въръцето
И за настъ, нещастенъ, о народъ поробенъ?
Че ни оставихте да сме на султана Повечъ отъ петь вѣка кървави вѣрни
И—катъ полумрътви—му подъ ятагана
Тѣй, о! да проклиняме днитъ си черни?

[Слѣдва].

бродъ и околните причини грамадни загуби на населението и държавата. Всички сеидби, бостани, воденици и мостове бяха занесени. Въ градът потопи долните етажи на къщите въ квартала къмъ гарата и покрай реката; занесе мостовете и града е вече поделен на две части бъзъ да може да се собствава съ кола. Околията лиши отъ възможността да се собствава съ града съ всички краища.

Жертви зе трима хора, а имено: Славко Ивановъ 20 годишънъ, Елика Иванова 12 год. отъ с. Драгоманъ и Младенъ Цвѣтановъ 50 год. отъ с. Драгоманъ.

Повторното наводнение, прѣзъ нощта срѣщу Перовденъ е занесло и железния

мостъ на р. Нишава подъ с. Калотина, който струва около 40 х. лева. Сега въ този моментъ Царибродъ е откъснатъ съ Сърбия, Трънъ София, Годечъ и Висока, а това значи абсолютно отъ всѣкадъ съ изключение жѣлѣзницата.

Вчера зарань замима за София една депутация отъ Царибродски граждани, която на чело съ г-на Каменъ Колевъ и градския кметъ ще дѣйствува за опускане отъ държавата тукашното болнично сдание за училищно помѣщение и ако това успѣятъ—ще се яватъ при г-на Министъра на Просвѣтата да разрѣши открыването на V гимн. класъ въ Царибродъ.

Благодарность

Комисията по уреждане градинското увеселение на 7-и юни 1915 год. въ гр. Царибродъ, за усилване фонда по въздигането памятникъ за загиналите чинове отъ 25-и пѣхотенъ Драгомански полкъ и формированата му, счита за свой приятъ дѣлъ да изкаже благодарността си на всички Госпожи, Госпожици и Г-да отъ града, които, било съ волни пожертвувания, било съ подарени предмети, било съ труда си по уреждането и помагането преди и прѣзъ време на самото увеселение спомогнаха за неговия блѣстящъ успехъ, както и на всички посетители, които масово се притекоха да дадътъ своята помощъ, благодарение на което се получи чистъ приходъ сумата (1712) лева.

Отъ Комисията.

Часовникарско ателие „ЖЕНЕВА“

Въ ателието ми ще намерите гарантирани и точни часовници марка „СУЛТАНИЕ“ съ два капака графировка особена, машина АНКЪРъ съ 23 камъка. За вървежа гарантия 5 години.

Цѣна 17 лева съ наложени платежъ 18 лева

А. Фотиновъ Часовникаръ — Царибродъ

Г-да пѣтници за Царибродъ!

При хостелъ, гостилиница и бирария

„БЪЛГАРИЯ“

Ще намѣритъ най чисти легла, ястиета и закуски на скара, както и отлежала Шуминска студена бира.

Съ Почитание:

Рангель Мановъ.

Скръбна вѣсть

Съ съкрушене отъ скръбъ сърце, известяваме на роднини, приятели и познати, че снощи въ 8 ч. слѣдъ продължително боледуване, се помина на 36 год. възрастъ, многообичната ни съпруга и майка,

ЕЛЕНКА Е. КОСТОВА,

която ни остави въ неутешима скръбъ,

Погребението ще се извърши днесъ въ 6 ч. слѣдъ обѣдъ.

ОПЕЧАЛЕНИ: съпругъ: Еленко, дъщеря: Анастасия, синъ: Костадинъ.

гр. Царибродъ, 4 Юлий 1915 год.

Скръбна вѣсть

Съ съкрушене отъ скръбъ сърце, известяваме на роднини приятели и познати, че сноши въ 10 ч. слѣдъ продължително боледуване се помина на 16 год. възрастъ въ с. Желюша многообичната ни синъ и братъ

Методи Вецковъ.

(ученикъ отъ I курсъ на Софийското механико-техническо училище, като оставилъ въ неутешима скръбъ.)

Погребението ще се извърши днесъ въ 6 ч. слѣдъ обѣдъ въ с. Желюша.

Опечалено семейство: Вецко Любеновъ.

с. Желюша 3 Юлий 1915 г.

Слѣдъ ужасъ СПАСЕНИЕ!!

Само 2 л. и 50 ст.

Най сигуренъ цѣръ противъ Ревматизма

Употрѣблението:

Най-напредъ се омива съ топла вода болното място, слѣдъ което се добре обрисва съ сука иърпа. (Това стана само единъ пътъ-при почването на употреблението). Слѣдъ това се взима на пръсти или памукъ отъ маслото, напрѣба се на огънь и се маќе пай-редовно въска въчеръ болното място и непрѣменно отдолу спиралата на краката (безразлично въ коя част на тѣлото е болната—дали въ краката, ръцѣ или пръста).

За новъ ревматизъмъ сѫ достатъчни 1—2 кутии, а за старъ или оствъръ най-малко 3—4 кутии.

Хиляда нови благоустройствоти отъ

СПАСЕНИЕ.

Всички ония, които намѣрятъ полза отъ нашия цѣръ, молиме, да яватъ въ агенцията ни съ писмо.

ПРЕДСТАВИТЕЛЬ НА

Агенция—Богдановъ гр. Радомиръ,

за Царибродска околия Печатницата—Царибродъ.

Восьчни пити отъ чистъ посълъ, безъ никакъвъ примѣсъ, се памиратъ за проданъ въ **МАГАЗИНА** на Г. Миловъ—Царибродъ.